

BASIN SUÇLULARI

KOMÜNİST Partisinin İstanbul teşkilâtı Moskof hademesi Nâzım Hikmet'in affı için kapı kapı dilekçeler dolandırdı; herifin yakınlarından bir kadın, dilenci gibi Kadıköy iskelesinde durup gelenden geçenden imza topladı; üniversitelerin ve gazetelerin solcu profesör ve muharrirleri ma'sum arkadaşlarını da kandırıp imza curcunasına iştirak ettirdiler. Adı malûm ve akidesi meğhul bir başmuharrir, Nâzım Hikmet'in Nâmik Kemal çapında bir vatan şairi olduğunu gazetesinde her gün yazdı durdu. Büyük vatan şairi affedildi ve hapisten çıkar çıkmaz da vatanına bir cifte atıp Rusya'ya kaçıp gitti.

★

Bugün Türk cezaevlerinde yatan basın mensuplarından hiçbiri Nâzım Hikmet gibi bir vatan haini, bir Moskof casusu değildir, bütün günahları yazı hürriyetinin, tefsire bağlı olduğu için silik, belirsiz, kaypak hudutlarını şu veya bu derecede aşmış olmaktadır. Bu arkadaşları koruyan gizli bir teşkilât yoktur. Onların affı için kapı kapı dilekçe gezdirilmiyor. Üniversitelerimizin solcu profesörleri de kıvıldamıyorlar. Basın mahkûmlarının affını dilemek için hiçbir münevver zümre hareketli yoktur.

Buna rağmen hükümette bu arkadaşların affı için bir temayül olduğu söyleniyor. Menderes iktidarı, seçim arifesinde, bu af ve müsamaha jestini yaparsa, tarafsız, hattâ muhalif seçmenlerinden çoğunun gönlünü kazanacak-

OBJEKTİF

Peşmani Safa

tır.

Menderes iktidarı aleyhinde, köylerimizi bile sardığını gördüğümüz muhalefet propagandası, bu iktidarın hürriyet ve adalet düşmanı olduğunu tekrarlayıp duruyor. Muhalefet partilerinin bütün kongre nutukları, işbirliği tebliğleri, parti teşkilâtlarının bütün hatipleri köylere kadar bu iddiaları götürüyorlar. Gazeteler onların ağzından aynı isnadları tekrarlıyor.

Kendisine yüklenen bu hürriyet ve adalet düşmanlığı töhmetini yere vurmak için iktidarın yapacağı en canlı tekzip, seçim arifesinde basın suçlularını hürriyetlerine kavuşturacaktır. Bu jest, köylünün borçlarını tediye müddetini on sene uzatmaktan, memleketi dokuz bin ton kahve sokmaktan ve buna benzer seçim ikramlarından çok daha tesirli bir iyi niyetin belirtisi olacaktır.

Affetmek milli mizacımızdır. Tarihi düşmanlarını bile zaman zaman unutan bu milletin kendî evlâtlarına karşı gösterilecek bir müsamahayı kendi ruhundan kopan en güzel davranış gibi müsbet bir heyecanla karşılamaması ve alkışlamaması imkânı var mıdır?

